

John Johansson 85 år

Jag är född 1896 i en liten stuga som kallas för "Snippen", den ligger nästan granne med kyrkan *. Vi var sju syskon, mor, far och en gammal mormor i den stugan.

Jag började som smedlärling när jag var fjorton år, hos Hallberg. Hans smedja låg där Berglunds har byggt hus, där var jag i två år. B Berglund var dotterson till smeden.

Jag tjänade ihop till min läskostym där (till konfirmationen).

1911 gick jag till sjöss, först på ett skepp som hette Amanda, med en skeppare som kallades för "svältkari", han var från Högskulla.

Sedan blev det större fartyg, jag var sammanlagt elva år till sjöss.

Under hela första världskriget var jag på sjön. Jag jobbade på ett bärgningsfartyg, vi var i Norge, Holland, i hela Österjön, det var alltid att göra.

När jag var pojke var det nästan "krig" mellan oss pojkar som bodde i Figeholms kommun och de som bodde på Höganäs, för de tillhörde inte oss, de tillhörde Misterhult.

Vi fick inte leka med dem och då kastade vi sten på varandra.

År 1922 åkte jag till Amerika och kom inte hem förrän 1939.

Min bror Valentin var där, han bodde där i fyrtiofyra år.

Axel Åström, var också där, (bror till Elving Åström) Elving, Valentin och jag höll ihop hela tiden.

Först kom vi till ett husbygge i Brooklyn och sedan fick Valentin och jag jobb på en bogserbåt, det var ett fint jobb, men där fick vi Spanska sjukan båda två.

Efter det kom jag till ett åkeri, där min bror och även en bror till Axel arbetade.

På en fest kom jag i kontakt med en som hette Jernberg från Falun, han gav mig jobb på en fabrik där han var verkmästare, där var jag i femton år.

Där tillverkades allt möjligt, lokomotiv, telefonapparater, bryggerimaskiner, ja det var maskiner av alla sorter. På den fabriken arbetade artonhundra man, men det var ingen stor fabrik!

Det här var alltså i Chicago, fabriken intill hade etthundratrettiotusen man anställda, fabriken var General Motors.

Vi bodde i "svenskdistriktet" och fabriken låg i särskilda distrikt där det bara fanns fabriker så långt ögat kunde nå. Vi hade en och en halv mil till och från arbetet.

Det var femhundra svenskar på den fabriken jag arbetade på och snart sagt alla andra nationaliteter.

Chicago var fulla av ligor med gangsters de där åren, det hände mycket. De omtalade mordet som skedde i ett garage mellan stridande ligor skedde i svenskdistriktet inte långt från där vi bodde.

Al Capones gäng sköt ner ett tiotal gangsters från Morangegänget.

Inne i stan hade Al Capone ett femtontal moderna spritbryggerier fast det var totalförbud.

Det fanns visst svenska pojkar som körde sprittransporter till saloonerna, Al Capone var bra som arbetsgivare sades det.

Vi hade aldrig besvär av några gangsters.

När jag kom hem till Sverige igen arbetade jag en tid i Stockholm, men här i Sverige hade vi 75 öre i timmen, medan i Amerika hade vi 4 kr i timmen, det var stor skillnad.

Den firman jag kom till hade byggt Västerbron tre år innan jag kom dit, men jag var med att bygga förlängningen in på Kungsholmen vid Fridhemsplan, en 150 m där bl.a.

Drottningholmsvägen går under. Efter den perioden kom jag till Oskarshamn där jag jobbade i tjugofem år.

Jag kan också berätta att till höger om Arild Svenssons hus (*numera ägs av Tina Engström, hyrs av Fia Torstensson*) låg ett Fattighus där det bodde sju-åtta gamla med en föreståndare, det fanns ett rum och kök. I ett rum på övre våningen bodde föreståndarinnan. Hon skötte också om en "surbrunn", det var en hälsobrunn som nu

ligger där nya vägen går fram i närheten av en gammal ängslada, som fortfarande står kvar. **

Dit gick hon varje söndag och skötte om brunnen, den var stensatt och ett par meter djup med järnhaltigt vatten. Det fanns till och med en kur där man fick betala två öre för en mugg vatten och en bränd mandel.

Vi småpojkar tordes inte dricka det där vattnet för vi trodde vi skulle bli sjuka.

**se bild nedan*

***ladan finns inte kvar idag. Norrån rinner genom Kyrkgärdet och under "nya vägen/kustvägen", där i anslutning till vägen/vägrenen ligger källan.*

